

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΠΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Τῷ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεῖα: Γερμανοῦ 90.

ΑΙ ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ

Ἡ δευτέρα μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου Κυριακὴ εἶναι ὡς γνωστὸν ἀφιερωμένη πρὸ παντὸς εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἁγίων καὶ ἁγνῶν ἐκείνων ὑπάρξεων αἰτινες ἀψηφίσασαι πάντα κίνδυνον, ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου, ὄχι μόνον ἐφ' ὅσον ἔζη, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον. Ἡ ἄπειρος εὐγνωμοσύνη τῶν ἡτις δὲν ἐγνώρισεν ὄρια καὶ δὲν προσέκρουσεν εἰς ὑπολογισμοὺς ὠδήγησε ταύτας καὶ μετὰ τοῦ ἐσφραγισμένου μνημείου τῆς Ζωῆς χωρὶς νὰ πολυασχοληθοῦν μετὰ τὰς δυσκολίας τοῦ μεγάλου καὶ ἱερωτάτου τούτου καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἀνελάμβανον. Δὲν τὰς ἐπτόησεν οὔτε ἡ νύξ, οὔτε ἡ ἐρημία, οὔτε αἱ πλεκτάναι τῶν Φαρισαίων, οὔτε τῶν ἀγροίκων Ρωμαίων στρατιωτῶν ἢ ἀπιστίας καὶ βαρβαρότητος, ἀλλ' ὠπλισμένοι μετὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀγάπης καὶ λατρείας ὄπλον ἐβάδισαν ἕως ἐκεῖ.... ἵνα πρῶται αὐταὶ ἀξιώθουν ν' ἀκούσων παρὰ τοῦ ἀγγέλου τὸ γλυκὺ καὶ κοσμοσωτήριον καὶ οὐράνιον ἄσμα: ἠγέρθη... οὐκ ἔστιν ὠδε... καὶ οὕτω αὐταὶ καταστοῦν τῶν Ἀποστόλων Ἀπόστολοι. — Καί τις ἐξ ἡμῶν, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, δὲν διαβλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Μυροφόρων ἐκείνων, ὀλόκληρον τὸν γυναικεῖον κόσμον ἀποτίοντα φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Μέγαν Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην πάντων μὲν ἐξαιρετικῶς δὲ τοῦ γυναικεῖου φύλου; Ἐὰν ρίψωμεν ἔστω καὶ ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τὸν ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ κόσμον καὶ συγκρί-

νωμεν τὴν ἐκτὸς πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ θέσιν τῆς γυναικός, ἀμέσως θὰ διακρίνωμεν τὴν ἀσυγκρίτως ὑπέροχον θέσιν καὶ ἀποστολὴν εἰς ἣν ἀνεβίβασε καὶ δι' ἣν προώρισε τὴν χριστιανὴν γυναῖκα ὁ Κύριος τῆς δόξης! Ὡστε πάντῃ εὐλόγως ὁ γυναικεῖος κόσμος φέρεται καὶ ὀφείλει νὰ φέρηται ὡς αἱ Μυροφόροι πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς, ἐφ' ὅσον Οὗτος ὑπῆρξε δι' αὐτὰς ἐξαιρετικῶς Μέγας Ἀνορθωτῆς καὶ Εὐεργέτης! Ἐχει λοιπὸν ἐπιτακτικὸν καθήκον ἢ χριστιανὴ γυναῖκα πάντοτε μὲν ἐξαιρετικῶς δὲ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων ν' ἀνασκοπῇ τὸ παρελθόν τῆς καὶ νὰ παρατηρῇ ἂν τῷ ὄντι διαβλέπη ἐν ἑαυτῇ μίαν μικρὰν Μυροφόρον τοῦ Κυρίου, ἢ μήπως κατὰ λάθος καὶ ἐξ ἀμελείας τῆς τὰ πολυτίμα τῆς μύρα τὰ προσπέρει τῷ Βελίῳ; Πρέπει νὰ κάμνη ἀπολογισμὸν τῶν πράξεων, λόγων, σκέψεων καὶ συναισθημάτων τῆς καὶ μετὰ προσοχῆς νὰ ἐξετάζη ἂν καὶ κατὰ πόσον ταῦτα προσέφερον ὡς ὁσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ ἢ ὡς ὁσμὴν δυσωσμίας τῷ Βελίῳ. Ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ δρᾶσις τῆς γυναικός ἂν θέλη νὰ δράσῃ κοινωφελῶς καὶ διὰ τὴν οἰκονομειαν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ἐγγένει εἶναι ἀπέραντος, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἀχαλινώτου χειραφετήσεως! Ἡ φύσις τῆς γυναικός εἶναι τοιαύτη ὥστε ἢ μὲν κοσμικὴ χειραφέτησις τὴν ἐξευτελεῖ, ἢ δὲ χριστιανικὴ χειραγωγία τὴν ἐξυψώνει. Ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἂν